

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/173/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010215
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6320010215.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného L. E. a spol., pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. X Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 20. januára 2021, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 05.10.2020, sp. zn. 3T/81/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Brezno uznal obžalovaných L. E. a X. B. rozsudkom zo dňa 05.10.2020, sp. zn. 3T/81/2020 vinnými zo spáchania prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že obžalovaný 1/ L. E. v bode 1/

dňa 24.05.2020 v čase o 11.10 h vošiel a neoprávnene jazdil na motocykli značky T.-T., červeno-bielo-čiernej farby, VIN číslo: *X so štítkom platnej TK, bez evidenčného čísla, s červenými chráničmi na riadení, rok výroby XXXX, po turistickom chodníku nachádzajúcom sa vo vlastnom území prírodnej rezervácie B. G. v ochrannom pásme O. P. O. Z., na hranici k.ú. X. a k.ú. V., po parcele KN-C XXXX/X v k.ú. V., vedenej ako lesný pozemok, napriek tomu, že uvedená parcela sa nachádza v 4. stupni územnej ochrany podľa zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, kde je vjazd motorových vozidiel bez povolenia zakázaný podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny,

obžalovaný 2/ X. B.

v bode 2/

dňa 24.05.2020 v čase o 11.10 h vošiel a neoprávnene jazdil na motocykli značky B. T-XXX, oranžovo-čierno-bielo-červenej farby, s krikľavo žltými chráničmi na riadení, bez evidenčného čísla, so štítkom platnej TK, VIN číslo: K rok výroby XXXX, po turistickom chodníku nachádzajúcom sa vo vlastnom území prírodnej rezervácie B. G., v ochrannom pásme O. P. O. Z., na hranici k.ú. X. a k.ú. V., po parcele KN-C XXXX/X v k.ú. V., vedenej ako lesný pozemok, napriek tomu, že uvedená parcela sa nachádza v 4. stupni územnej ochrany podľa zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny, kde je vjazd motorových vozidiel bez povolenia zakázaný podľa § 15 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny.

Za to okresný súd obžalovanému L. E. uložil podľa § 305 ods. 2, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden a pol roka. Podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. mu uložil aj peňažný trest vo výške 300,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. v prípade, ak bude peňažný

trest zo strany obžalovanému úmyselne zmarený, bol mu určený náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace.

Obžalovanému X. B. uložil podľa § 305 ods. 2, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu jeden rok. Podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. mu uložil aj peňažný trest vo výške 300,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. v prípade, ak bude peňažný trest zo strany obžalovaného úmyselne zmarený, bol mu určený náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor u obidvoch obžalovaných, a to najskôr stručným písomným podaním zo dňa 13.10.2020, doručeným okresnému súdu dňa 15.10.2020 s tým, že toto smeruje do výroku o treste. Takto podané odvolanie následne zdôvodnil ďalším písomným podaním zo dňa 27.10.2020, doručeným okresnému súdu dňa 28.10.2020. V jeho dôvodoch primárne konštatoval, že s rozsudkom Okresného súdu Brezno sa možno v plnom rozsahu stotožniť s výrokom o vine obžalovaných, právnu kvalifikáciu skutkov uvedených v rozsudku, ako aj s doteraz uloženými trestami. Odvolanie podáva len z dôvodu neuloženia aj napriek návrhu intervenujúceho prokurátora v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní samostatných trestov prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to v rámci prípravného konania zaistených motocyklov značky T.-T. bez evidenčného čísla a značky B. T-XXX bez evidenčného čísla. Aj keď to nie je zaznamenané v zápisnici o hlavnom pojednávaní, odkazuje odvolací súd na zvukový záznam z konania, z ktorého je to dostatočne zrejmé. V ďalšom poukázal na obsah ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák., pričom má za to, že súd sa pri výroku o treste dôsledne neriadil týmito ustanoveniami, najmä neuložením obžalovaným navrhnutých trestov prepadnutia vecí, a to motocyklov, pomocou ktorých obidvaja obžalovaní spáchali žalovaný trestný čin. Ďalej dôvodil v súvislosti s miestom spáchania skutku, že lokalita B. G., vyhlásená za prírodnú rezerváciu v roku 1981, patrí do 4. stupňa ochrany, kvôli prítomnosti vzácnej teplomilnej flóry a fauny. Väčšina Národného parku O. Z. sa nachádza v 2. resp. 3. stupni ochrany. Vyššími stupňami sú chránené práve tie územia, kde je ochrana rastlín a živočíchov mimoriadne potrebná resp. nevyhnutná pre zachovanie chráneným biotopov. Aj z tohto dôvodu cez prírodnú rezerváciu B. G. nevedie žiadny oficiálny turistický alebo náučný chodník. V takejto oblasti je akýkoľvek pohyb osôb v podstate vylúčený. Uvedené skutočnosti hrubo kontrastujú s konaním, ktoré sa kladie obžalovaným za vinu. Práve na takto chránenom území je nevyhnutné prejazd krosovým resp. tzv. enduro motocyklom považovať za mimoriadne závažný zásah do ochrany rastlín a živočíchov, ktorý nemožno bagatelizovať. Podotkol, že už len vjazd motocyklom bez príslušného povolenia do ochranného pásma Národného parku O. Z., ktoré je klasifikované druhým stupňom ochrany, je zakázaný a to zjednodušene povedané na území nachádzajúcom sa od zastavanej časti obce X., až po zastavanú časť obce G. B.. Má za to, že súd nedostatočne zohľadnil samotnú závažnosť spáchaných skutkov v zmysle zásad uvedených v § 34 Tr. zák., keď obžalovaným neuložil aj tresty prepadnutia motocyklov, najmä, keď tak predtým učinil v trestnom rozkaze sp. zn. 3T/81/2020 zo dňa 19.08.2020. Pri rozhodovaní o prepadnutí vecí, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu - motocyklov obžalovaných, bez ktorých by ku spáchaniu skutku ako trestného činu nemohlo dôjsť, súd nepochybne mal prihliadnúť na mimoriadne zraniteľný predmet ochrany, do ktorého obžalovaní svojim konaním zasiahli a ktorý je chránený v prospech celej spoločnosti. V týchto prípadoch, kedy dôjde k zásahu do územia s tak vysokým stupňom ochrany, ktorý odzrkadľuje práve záujem spoločnosti na ochrane a zachovaní takéhoto územia, je z hľadiska účelu ukladaného trestu nevyhnutné okrem individuálnej prevencie a represie prihliadnúť aj na význam generálnej prevencie.

V ďalšom poukázal na odôvodnenie prvostupňového súdu o neuložení navrhnutých trestov prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pričom má za to, že terénne motocykle obžalovaných sú jednoznačne veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu a ako už bolo vyššie uvedené, bez nich by takýto druhovo špecifický trestný čin nebolo možné spáchať. K sociálnym pomeroch obidvoch obžalovaných tak, ako ich vyhodnocuje súd, sa naopak domnieva, že terénne motocykle bez evidenčných čísel sú jasným nadštandardom v bežnej rodine a navyše vecou, ktorá isto nie je potrebná na zabezpečovanie primeraných životných potrieb, či bežného chodu domácnosti. Bez akýchkoľvek pochybností možno prijať záver, že uvedené motocykle obidvom obžalovaným slúžili len ako forma zábavy, či možno relaxu, no už z ich samotnej povahy a charakteru je zrejmé, že ich využitie dáva zmysel len pri jazdení v členitých terénoch. Držba, či vlastníctvo takýchto motocyklov samozrejme nie je v rozpore so zákonom, no ich legálne používanie je možné len po riadnych a povolených komunikáciách, alebo na to určených motokrosových areáloch. Podotkol tiež, že úmyslom zákonodarcu pri koncipovaní skutkovej podstaty trestného činu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr.

zák. bolo postihovanie práve takýchto, alebo obdobných spôsobov páchania tohto trestného činu, teda neoprávnené jazdenie (doslova preháňanie sa) najmä motorovými štvorkolkami a motorkami po nedostupných lesných i poľnohospodárskych pozemkoch, nachádzajúcich sa v zákonom chránených krajinných oblastiach. Skutky obidvoch obžalovaných spáchané na území so 4 stupňom ochrany tak možno považovať za „učebnicový„ príklad predmetného trestného činu.

Záverom navrhol, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložených trestoch a rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, aby uložil obž. L. E. podľa § 305 ods. 2, § 38 ods. 2, 3 a 8, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace, podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu jeden a pol roka, podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 300,- €, podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia veci, a to motocykla zn. T.-T., červeno-bielo-čiernej farby bez evidenčného čísla, rok výroby XXXX a obž. X. B. podľa § 305 ods. 2, § 38 ods. 2, 3 a 8, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace, podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu jedného roka, podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 300,- €, podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia veci, a to motocykla zn. B. T-XXX, oranžovo-čierno-bielo-červenej farby bez evidenčného čísla, rok výroby XXXX.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadrili obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý poukázal na obsah ust. § 311 ods. 2 Tr. por., pričom z písomného odôvodnenia odvolania prokurátora nie je zrejmé, aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Napadnutý rozsudok považujú za správny a ani vo výroku o treste súd prvého stupňa nepochybil, pričom pri ukladaní trestu vychádzal z ust. § 34 Tr. zák. V rámci požiadavky primeranosti trestu v spojení 34 ods. 4 Tr. zák. zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Tak, ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste, sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne, aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne, teda v tomto prípade u obžalovaných 1/a 2/ súd nijakým spôsobom nepochybil, pričom výrok o treste je presný, jasný a zrozumiteľný. Obžalovaní sa k spáchaniu skutku priznali a svoje konanie oľutovali a za spáchanie skutku im bol uložený zákonný, spravodlivý a dostatočný trest. Súd ďalej pri ukladaní trestu obom obžalovaným podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. zvažoval u nich pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom tak u obidvoch obžalovaných zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l) Tr. zák. Páchatel', ktorý sa prizná k trestnému činu a jeho spáchanie úprimne oľutuje, prejavuje tým istú dávku racionality (zväčša pod ťarchou dôkazov), ale aj uvedomelosti. Nielenže tak formálne „získava" poľahčujúcu okolnosť, ale je aj v materiálnom očakávaní zmierlivejšieho prístupu súdu k nemu, pri ukladaní trestu. Súd správne obom obžalovanými neuložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia veci. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., vecou, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, je potrebné rozumieť predovšetkým veci bezprostredne slúžiace na spáchanie činu, najmä rôzne technické pomôcky, ktoré svojou povahou sú určené len na páchanie trestnej činnosti, napr. vlámačské potreby, ale aj veci, ktoré boli na trestnú činnosť použité pri konkrétnom čine, napr. revolver a podobne. V ďalšom poukázal na odôvodnenie okresného súdu, prečo tento nepovažoval predmetné terénne motocykle za vec v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Ďalej uviedol, že považujú za adekvátne zohľadnenie súdu aj ceny týchto motocyklov a sociálne pomery oboch obžalovaných a vzhľadom na nadobúdaciu cenu motocyklov, ako aj postoj oboch obžalovaných, ktorí svoje konanie na hlavnom pojednávaní oľutovali, by bol takýto trest neprimerane prísny k následkom trestnej činnosti oboch obžalovaných. Nesúhlasia s tvrdením prokurátora, že terénne motocykle sú jednoznačne veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu, bez nich by takýto druhovo špecifický trestný čin nebolo možné spáchať. Tento trestný čin by bolo možné spáchať aj bez týchto vecí, preto ich nemožno považovať za veci za bezprostredne slúžiace na spáchanie činu. Navyše, v tomto prípade však ustálená prax takýto postup prepadnutia veci práve u obžalovaného 2/ nedovoľuje. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/63/2018 zo dňa 01.10.2018 a podľa R 46/1967 trestom prepadnutia veci možno postihnúť iba obvineného, odsúdeného za príslušný trestný čin a nie iné osoby, ktoré nie sú trestne stíhané. Preto, ak nie je obvinený výlučným vlastníkom takej veci, alebo je jej bezpodielovým spoluvlastníkom, nemožno vysloviť prepadnutie takej veci, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ako je to v prípade obžalovaného 2/. Stotožňujú sa s názorom súdu, keď prihliadal na sociálne pomery oboch obžalovaných a nepovažoval ich za tzv. jasný nadštandard v bežnej rodine, keďže zobral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný 1/ kúpil terénny motocykel za 2.000 EUR, no zároveň ho mieni predať za 1.000 EUR, nakoľko je v zlom finančnom postavení a má vyživovaciu povinnosť k dvom

maloletým deťom. Obžalovaný 2/ taktiež kúpil terénny motocykel za 2.000 EUR, pričom ho nepoužíva často, max. dvakrát do roka, keďže je vodičom kamiónu. Trest prepadnutia veci by bol vzhľadom na osoby obvinených 1/ a 2/ a ich postoj v trestnom konaní za neprimerane prísny, pričom poukázali na obsah ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. Obvineným 1/ a 2/ poľahčuje okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Tr. zák. a nepriťahuje im žiadna okolnosť podľa § 37 Tr. zák. Obvinení 1/a 2/ nekonali pod vplyvom návykovej látky, nikoho neohrozili a neboli doposiaľ trestaní, hodnota veci týchto motocyklov je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu. Vzhľadom na uvedené, najmä na spôsob spáchania stíhaného skutku a na predošlý život obvinených je uloženie trestov podľa napadnutého rozsudku, bez uloženia samostatných trestov prepadnutia veci, a to terénnych motocyklov, podľa ich názoru a názoru súdu prvej inštancie za dostatočné a primerané. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti záverom navrhli, aby odvolací súd odvolaniu prokurátora nevyhovel a podľa § 319 Tr. poriadku ho ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania. Navrhol rozhodnúť v jeho intenciách, zrušiť rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a okrem už uložených druhov trestov obidvom obžalovaným ukladať aj trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Naproti tomu obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí zotrval na návrhu uvedenom v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora. Má za to, že prokurátor neosvedčil žiadne skutočnosti o úmysle dôkazného bremena, že by mal byť obžalovaným ukladaný trest prepadnutia veci. Zároveň poukazuje na ust. § 60 ods. 4 Tr. zák., ako aj skutočnosť, že trest prepadnutia veci nemožno uložiť, ak je to vec patriaca do BSM. U obžalovaných ide o prvý takýto delikt a vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď priťažujúce okolnosti u obžalovaných neboli zistené, navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaní L. E. a X. B. sa pripojili k vyjadreniu ich obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Najskôr je nutné konštatovať, že u obžalovaných L. E. a X. B. skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, taktiež jeho právna kvalifikácia ako prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 2 Tr. zák., bola v súlade so zákonom, keďže obidvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedali kladne, „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. ich vyhlásenie uznesením prijal. Nakoľko výrok o vine už nebol napadnuteľný odvolaním, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovaným L. E. a X. B., v tejto súvislosti súd prvého stupňa dôvodil predovšetkým tým, že pri určovaní druhu a výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku obžalovaných, na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť nápravy. Pri úvahách o uložení trestu obom obžalovaným bral na zreteľ skutočnosť, že trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Trest má nielen zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na prevýchovu páchatela, ale musí byť aj proporcionálny k závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa páchatel dopustil. Obžalovaní sa dopustili závažnejšej trestnej činnosti na úseku ochrany rastlín a živočíchov, jazdením na enduro motorkách v štvrtom pásme ochrany. Týmto svojim konaním však nespôsobili konkrétnu škodu na rastlinách alebo živočíchov, ktorú by zdokumentoval prokurátor a zároveň sa k spáchaniu skutku priznali a svoje konanie oľutovali.

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora krajský súd zdôrazňuje, že s touto argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil, bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať. Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovaným prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť v zmysle ust. § 34 Tr. zák. Aj krajský súd zdôrazňuje, že na strane obžalovaných nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by im v rámci úvah najmä o výmere trestu priťažovala. Naopak, okresný súd ustálil dve poľahčujúce okolnosti, ktoré im pri úvahách o výmere trestu poľahčovali (ust. § 36 písm. j), l) Tr. zák.). Trestný zákon v sankcii

ust. § 305 ods. 2 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody na jeden rok. Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad priťažujúcimi (2:0), znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.), teda súd mohol obžalovaným uložiť trest odňatia slobody na osem mesiacov.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu tresty uložené obžalovanému L. E., a to trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden a pol roka a obžalovanému X. B. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok, za súčasného uloženia obidvom obžalovaným popri treste odňatia slobody aj ďalšieho druhu trestu - peňažného trestu vo výške 300,- Eur, zodpovedajú všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol okresný súd povinný pri úvahách o druhu a o výmere trestu prihliadnuť. Zároveň správne okresný súd v súlade s ust. § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil obidvom obžalovaným pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť z ich strany úmyselne zmarený aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovaným neuložil aj trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Uloženie tohto druhu trestu by bolo aj podľa záveru krajského súdu neprimerané popri uložených druhoch trestoch, vo vzťahu k spáchanému skutku a pomerom obžalovaných, keď k majetkovému postihu obžalovaných došlo uložením im súdom prvého stupňa peňažného trestu. U obžalovaného X. B. sa krajský súd zároveň stotožnil s argumentáciou obhajoby, že podľa ustálenej súdnej praxe možno trestom prepadnutia veci postihnúť iba obžalovaného za príslušný trestný čin a nie iné osoby, ktoré nie sú trestne stíhané. Ak obžalovaný nie je výlučným vlastníkom takejto veci, ale iba jej bezpodielovým spoluvlastníkom, nemožno vysloviť prepadnutie takejto veci.

Pokiaľ však okresný súd nepovažoval terénne motocykle za veci v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., nakoľko neboli bezprostredne určené na spáchanie predmetného činu, v tejto súvislosti však pochybil, keďže zo samotnej skutkovej podstaty § 305 ods. 2 Tr. zák. je zjavné, že bez nich by takýto druhovo špecifický trestný čin nebolo možné spáchať.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu aj zo strany krajského súdu bolo namieste v prípade obidvoch obžalovaných ukladať im trest odňatia slobody nespojený s jeho výkonom a súčasne aj majetkový postih vo forme peňažného trestu, pričom takto uložený trest ako celok považoval krajský súd za zákonný, obsahujúci v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, taktiež postačujúci na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedajúci aj všetkým ďalším ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov.

Záverom krajský súd poznamenáva, že u obžalovaných by skôr prichádzalo do úvahy ukladanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Uloženia takéhoto druhu trestu sa ale prokurátor v odvolaní nedomáhal.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, a preto jednohlasne rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.